

Bog – izvor očinstva

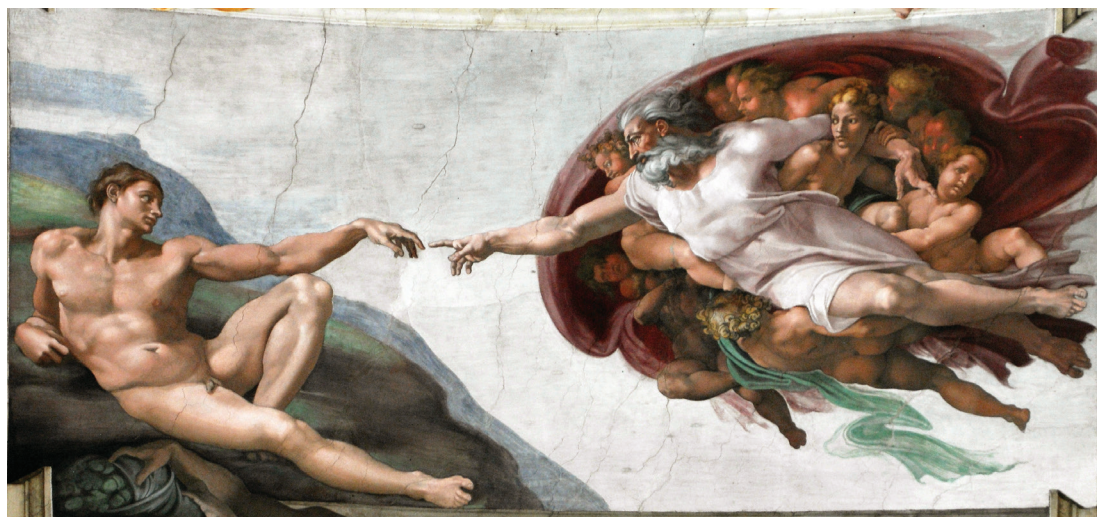
UVODNA MOLITVA

Oče naš...

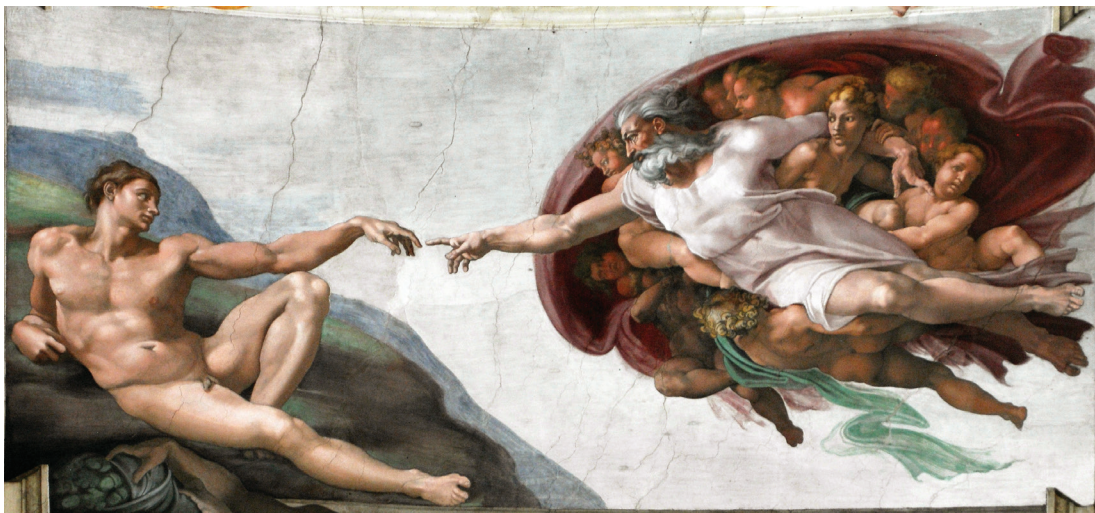
Ciklus kateheza o očinstvu najprimjerenije je započeti molitvom kojom nas je sâm Isus Krist, kao Božji sin, poučio kako se obraćati nebeskom Ocu koji je izvor svakog očinstva na nebu i na zemlji.

MOTIVACIJA

Veliki umjetnik Michelangelo Buonarroti freskama je oslikao svod Sikstinske kapele u Rimu. Mili-juni ljudi godišnje podižu pogled da bi se divili njegovom remek-djelu. Među freskama osobito se ističe ona na kojoj je prikazano kako Bog Otac stvara Adama. U molitvenom ozračju promotrite taj prikaz prije obnove i nakon obnove.

M. Buonarroti: *Stvaranje čovjeka*, Sikstinska kapela, Rim, Italija (prije obnove)

M. Buonarroti: *Stvaranje čovjeka*, Sikstinska kapela, Rim, Italija (poslije obnove)

Posvijesti da je Bog s ljubavlju stvorio čovjeka i nastavio ga ljubiti i kada je čovjek iznevjerio Njegovo povjerenje i narušio njihov odnos. Naposljetku, iz ljubavi je poslao svojega sina Isusa Krista da obnovi taj odnos po svojem rođenju, muci, smrti i uskrsnuću. Michelangelu su trebale četiri i pol godine da oslika svod Sikstinske kapele (od 1508. do 1512.), a punih 14 godina trajala je obnova (od 1980. do 1994.). Nakon obnove ukazala se izvorna ljepota i jasnoća boja.

RAZMISLI

- Je li moj odnos s nebeskim Ocem potreban obnove? Vjerujem li uistinu u Njegovu dobrotu i ljubav i u slučaju da to nisam doživio od vlastitog oca?
- Je li moj odnos s ovozemaljskim ocem potreban obnove? Jesam li spreman za pomoć zamoliti Krista, po kojemu su oprošteni moji grijesi, oko davanja i primanja oprostjenja da bismo otac i ja očistili naš odnos od patine neopraštanja i nerazumijevanja?
- Trudim li se posvetiti vrijeme i redovito obnavljati odnos sa svakim svojim djetetom da bi se, i kada mene više ne bude, drugi mogli diviti tim remek-djelima Božjega stvaranja uvažavajući pri tome i moj trud koji sam zajedno sa suprugom uložio u njihov odgoj?

RAZRADA

Što kaže Sveto pismo?

Zato prigibam koljena pred Ocem, od koga ime svakom očinstvu na nebu i na zemlji: neka vam dadne po bogatstvu Slave svoje ojačati se po Duhu njegovu u snazi za unutarnjeg čovjeka da po vjeri Krist prebiva u srcima vašim te u ljubavi ukorijenjeni i utemeljeni možete shvatiti sa svima svetima što je Dužina i Širina i Visina i Dubina te spoznati nadspoznatljivu ljubav Kristovu da se ispunite do sve Punine Božje. Onomu pak koji snagom u nama djelatnom može

učiniti mnogo izobilnije nego li mi moliti ili zamisliti – Njemu slava u Crkvi i u Kristu Isusu za sva pokoljenja vijeka vjekovječnoga! Amen. (Ef 3,14-21)¹

Pavao nakon svojega čudesnog susreta s Gospodinom na putu u Damask doživljava kako mu Gospodin ozdravlja um i srce. Skida mu veo koji je zastirao pogled njegove duše pa sada na ispravniji način shvaća i ulogu oca. Prigibajući koljena pred Ocem nebeskim Pavao priznaje svoju nemoć. Ali ta nemoć preoblikuje se u dar, jer mu Bog postaje sve. U Bogu on prepoznaje lik oca koji je vrijedan divljenja. Istinsko obilježje svakog vjernika krije se u spremnosti obnove vlastitog sinovstva kako bi se istinski mogao doživjeti kao dijete nebeskog Oca. A biti dijete znači moći se diviti. To je ono isto divljenje koje dijete osjeća prema svojem zemaljskomu ocu. Ovozemaljski otac pozvan je svojim vlastitim primjerom osposobiti dijete za divljenje prema Stvoritelju i svemu stvorenomu razvijajući u njemu stav divljenja. To se događa po vjeri i ljubavi u snazi Duha Svetoga. Kako bi k tome cilju usmjeravao svoje snage, treba se prvo on sâm ojačati u Duhu Svetomu. Treba Kristu dopustiti da se nastani u njegovu srcu i ispuni ga svojom ljubavlju kako bi zajedno s djecom mogao spoznavati dimenzije te ljubavi. Tako će Gospodin u njemu moći činiti puno više nego li može moliti i zamisliti. Zar to nije divna perspektiva koja ispunja očevu srce i otvara mu obzore nade dok se, ozdravljajući ga, Bog u njemu bori za njega sama, ali ga i osposobljava da pođe u borbu za vlastit brak, obitelj, djecu, druge?

Što kaže Crkva?

- *Kršćani su kršteni »u ime Oca i Sina i Duha Svetoga« (Mt 28,19). Prije toga, na trostruko pitanje koje traži da ispovjeda vjeru u Oca, u Sina i u Duha, oni odgovore: »Vjerujem.« »Vjera svih kršćana počiva na Trojstvu.« (Katekizam Katoličke Crkve, 232)*
- *Označujući Boga imenom »Otac«, govor vjere ističe nadasve dva vida: da je Bog prvi izvor svega i transcendentni autoritet, ali istovremeno da je dobrota i njezina brižnost za svu svoju djecu. Ta se roditeljska Božja nježnost može izreći i slikom majčinstva koja još više izražava Božju imanenciju, bliskost Boga i njegova stvorenja. Jezik vjere crpi tako iz ljudskoga roditeljskog iskustva, jer su roditelji čovjeku na neki način prvi Božji predstavnici. No, ljudsko iskustvo pokazuje također da su roditelji pogrešivi i da mogu izobličiti očinski i majčinski lik. Zato treba imati na umu da Bog nadilazi ljudske razlike spolova: on nije ni muško ni žensko, on je Bog; stoga nadilazi ljudsko očinstvo i majčinstvo, iako im je on izvor i mjerilo: nitko nije otac kao što je to Bog. (Katekizam Katoličke Crkve, 239)*

Što kaže znanost?

- Prema istraživanju *Europska studija vrednota (EVS)* iz 2008. godine, za 41 % hrvatskih muškaraca najbliža je slika osobnoga Boga, dok to smatra 44 % žena. Vjera tješi i ohrabruje 65 % hrvatskih muškaraca naspram 81 % žena.

¹ Svi biblijski tekstovi u katehetskim materijalima preuzeti su iz izdanja *Biblije* dostupnog na mrežnoj stranici Kršćanske sadašnjosti (<http://biblija.ks.hr/>)

- Prema istraživanju *Kršćanski identitet i kvaliteta bračnog i obiteljskog života*, nedjeljna misa pruža osjećaj Božje zaštite za 56 % hrvatskih muškaraca, dok se istodobno s tom tvrdnjom slaže 74,2 % žena. (Aračić, Džinić i Hlavačak, 2011.)
- Ako otac redovito odlazi u crkvu, a majka ne, onda će i 38 % djece redovito odlaziti. S druge strane, ako majka redovito ide u crkvu, a otac ne, samo će 3 % djece redovito ići u crkvu. (Haug i Warner, 2000.)

Što kažu žene/majke?

Žene/majke kao odgovor na pitanje: *Što za mene znači i kako se osjećam kada moj suprug u Bogu traži i pronalazi izvor svojega očinstva?*, kažu:

- »Kada moj suprug u Bogu traži i pronalazi izvor svojega očinstva, to za mene znači da će djeci dati ono najbolje od sebe: puno nježnosti, strpljivosti i ljubavi. Tada se osjećam sigurno i radosno.«
- »To je za mene izvor sigurnosti, mira, povjerenja u njega kao oca i u Oca nebeskog. Osobito mi je drago kada je tako, jer to znači i svijest da djeca koja su nam darovana zapravo nisu naša, nego Božja. Mislim da ta svijest uključuje i veću odgovornost.«
- »To za mene znači da je moj suprug za sebe i za nas odabrao pravi i jedini ispravan uzor. U tom se slučaju osjećam mirno, opušteno, bez suvišnih pitanja i uravnoteženo. Prema suprugu sam zbog toga povjerljivija.«

RASPRAVA

Koje su ti se misli i osjećaji javili dok si slušao što o temi kateheze kaže crkveno učiteljstvo, što znanost, a što konkretne žene/majke koje su zamoljene da odgovore na postavljeno pitanje? Uvažavajući druge sudionike, ako želiš podijeli s njima svoje misli i osjećaje kao i svoje komentare, stavove, saznanja i iskustva vezana uz temu kateheze.

POTICAJI

Napiši na što te je potaknuo sadržaj ove kateheze i s time povezana rasprava u kontekstu:

1. vlastita duhovna rasta

2. onoga što možeš učiniti u svojoj obitelji kao »kućnoj crkvi«

3. onoga što možeš učiniti izvan svoje obitelji, u Crkvi i društvu.

ZAKLJUČNA MOLITVA

Prema uputama voditelja uključi se u završnu molitvu izgovarajući ili pjevajući prve dvije strofe pjesme *Oče naš dobri* (PGPN, br. 224) ili jednostavno moleći *Slava Ocu* u zahvalu Bogu za prvi susret i za ustrajnost u daljnjem pohađanju kateheza.

Oče naš dobri

*Oče naš dobri, u te vjerujemo,
koj' si na nebu kao i na zemlji:
jedan u boštvu a troj si u trojstvu,
sav na svem svijetu.*

*Mi tvoji sluge stvoreni od tebe,
po tvom smo Sinu spaseni od pakla,
od svetog Duha krstom posvećeni za djecu tvoju.*